

Digitally signed by
Library TUM
Reason: I attest to the
accuracy and integrity
of this document

UNIVERSITATEA TEHNICĂ A MOLDOVEI

FACULTATEA URBANISM ȘI ARHITECTURĂ

CATEDRA ARHITECTURĂ

Desen

FIGURA UMANĂ

Îndrumar metodic

Chișinău
U.T.M
2011

Prezentul îndrumar metodic „Figura umană” este realizat și destinat studenților anului II, specialitatea Arhitectura, disciplina „ Desen”, cu scopul a face un studiu profund la subiectul dat.

Autor: lect. univ., ***S. Melnic***

Redactor responsabil: conf. univ., dr. ***V. Lupașcu***

Recenzent: conf. univ., dr. ***P. Dumitrașcu***

Bun de tipar 11.11.2011.	Formatul hârtiei 60x84 1/8.
Hârtie offset. Tipar RISO	Tirajul 100 ex.
Coli de tipar 6,5	Comanda nr. 98

U.T.M., 2004, Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 168.
Secția Redactare și Editare a U.T.M.
2068, Chișinău, str. Studenților, 9/9

© U.T.M., 2011

Introducere

„ Omul este măsura tuturor lucrurilor ”

Protagoras

Abordarea figurii umane în artă se trage din timpuri preistorice, când omul locuia în peșteri (primele desene pe pereți care sunt descoperite în *Grotte de Lascaux*, Franța). Omul apare ca subiect principal: luptător, învingător în scenele reprezentate. Analizând perioadele din istoria artelor, observăm că reprezentarea chipului uman este un lait-motiv în arta vizuală, cum ar fi canonizarea figurii umane la egipteni și idealizarea figurii la grecii antici.

În perioada medievală se pune accent nu pe frumusețea corpului, dar pe chipul plin de noblețe sufletească.

În Renaștere se întorc idealurile Greciei Antice când omul era centrul universului. Marii maiestri ai Renașterii: Leonardo da Vinci, Michelangelo, Rubens, Raffaello se concentrează în studierea corpului uman. Compoziții complicate și mărețe alcătuite din figuri uimesc prin prelucrarea amănunțită a formelor și detalizarea lor.

Treptat, aproape de secolele perioadei moderne vedem că nu incetează interesul față de figura umană. Reprezentanții curentului Impresionist, ieșind la plane-aer pictează oameni în diferite ipostaze: odihnindu-se, dansând, călărind, făcând sport, etc.

În prezent, figura umană continuă să fie reprezentată realist, stilizat, sau în operele artiștilor apare figura umană abstractizată. Dar stilizarea sau abstractizarea nu înseamnă vualare a formelor din cauza necunoștinței subiectului. Dimpotrivă, stilizarea figurii umane cere cunoștințe profunde a corpului uman, cunoașterea perfectă a subiectului. De la artist se cere să cunoască bine construcția scheletului (baza corpului uman), structura musculară care formează reliefurile corpului. Posedând aceste cunoștințe, artistul în cunoștință de cauză stilizează figura umană.

Cuprins

Întroducerea.....	3
I.Proporțiile.....	4
1.1 Armonia arhitecturală, măsura și proporția.....	4
1.2 Imaginea figurii umane.....	4
1.3 Privire istorică.....	4
1.4 Dezvoltarea simțului proporțiilor.....	7
1.5 Caracteristicile și proporțiile de bază.....	8
1.6 Perceperea figurii umane.....	9
II. Etapele de desenare a figurii umane.....	10
2.1 Desenarea scheletului uman.....	10
2.1.1 Coloana vertebrală.....	10
2.1.2 Cutia toracică.....	11
2.1.3 Bazinul.....	13
2.2 Anatomia plastică a mușchilor corpului uman.....	19
2.2.1 Desenarea torsului din gips.....	20
2.2.2 Desenarea figurii cu mușchi (Gudon).....	23
2.3 Studierea și desenarea figurii umane din natură.....	25
2.3.1 Modelarea figurii umane.....	25
2.3.2 Desenarea figurii umane îmbrăcate.....	28
Mic dicționar explicativ.....	29
Anexe.....	30
Bibliografie.....	51

Bibliografie

1. Aurel Holuță (prof.) „ *Teoria proporțiilor și punerea în proporție a corpului uman*”, lucrarea metodică- științifică pentru obținerea gradului didactic I, București 2002.
2. Ion N. Șușală, Ovidiu Bărbulescu „ *Dicționar de artă. Termeni de atelier*”, editura Sigma, București, 1993
3. “ *Istoria vizuală a artei*”, coordonator Claude Frontisi, ediție revizuită și adăugită, enciclopedie raș. Tipărit la Macrolibros, Valladolid, Spania.
4. Н. Г. Ли « *Основы учебного академического рисунка*», учебник. Изд-во «Эксмо», 2003.
5. Роберт У. Джим « *Рисование пером и тушью*», перевод с английского А. В. Виноградского, Москва, « Высшая школа» 1983, Thames and Hudson, London.